

erklæret: „Vi staae og falde med dette Forslag“. Det forekommer mig var den Stilling, man maatte vente, at Ministeriet vilde have indtaget. Men nu, Ministeriet er gaaet en ganske anden Vej. Ministeriet har altsaa ikke havt Tillid til sin Indslydelse i Folkethinget; thi, dersom det havde havt nogen Tillid til sin egen Indslydelse paa Rigsdagen, maatte det ogsaa vide, hvilken Vægt dette Argument da maatte have, endsskjønt jeg dog troer, at det ikke vilde være det Afgjørende, saaledes som jeg allerede tidligere bemærkede. Nu er det Forslag, som foreligger den ærede Forsamling, et ganske andet end det, som er fremkommet fra Ministeriet. Det oprindelige ministerielle Forslag er forsvundet. Det er, saavidt jeg kan skjønne, forkastet af Folkethinget. Jeg vil ikke gaae ind paa en Undersøgelse af, om der i denne Skæbne, som det oprindelige ministerielle Forslag har havt, ligger noget Tillids- eller Mistillidsvotum til Ministeriet — jeg overlader dette Spørgsmaals Afgjørelse til ethvert Medlem af Forsamlingen. — Jeg skal ikke gaae ind paa en Undersøgelse af, hvor stor Tillid eller Mistillid der maa ligge i Afgjørelsen af det Spørgsmaal, som har foreligget det andet Thing; men det forekommer mig, at der om dette Spørgsmaal neppe vil være nogen Tvivl, hverken i nærværende Forsamling eller udenfor samme. Det er, forekommer det mig, rigtignok en Stilling af en særegen Bestaafenhed, som Ministeriet har indtaget. Den meget ærede Premierminister udhævede iltlige, hvis jeg ikke misforstod ham, at man skulde gaae frem paa den Bane, som er banet. Man kunde optage et Forslag, som er stillet i den anden Deel af Rigsdagen, og, hvis Forsamlingen gik ind paa dette Forslag, kunde man overlade Regjeringen at tage Beslutning om, hvorvidt den vilde gaae ind paa en saadan Forandring af Grundloven. Mig forekommer det — men det er muligt, at jeg deri feiler —, at det er en Anmodning til den danske Rigsdag om at constituere sig som Provindsialstænderforsamling for Danmark, om at tage under Forhandling som raadgivende Forsamling, hvorvidt dette Forslag er hensigtsmæssigt eller ikke, idet der, saavidt jeg skjønner, i denne Opfordring fra den meget ærede Mini-

ster ligger en Betragtning af, at den danske Rigsdag ikke har at tage Hensyn til, hvorvidt et Veto fra Hans Majestæt er ønskeligt eller ikke. Dersom vi ikke skulde tage Hensyn dertil, forekommer det mig, at det efter de Uttringer, den meget ærede Minister har brugt om, at Regjeringen altid vil kunne tage sin Beslutning, er det Samme, som om vi vilde constituere os som raadgivende Provindsialstænder. Jeg skal med Hensyn til den særegne Stilling, som Ministeriet har indtaget, dog gjøre opmærksom paa et Exempel. Hvis et Medlem af denne Forsamling modtog et Brev fra Ministeriet om at stille et Ændringsforslag til et under Forhandling værende Lovforslag, og dette Medlem valgte at fremsætte dette, og, idet han fremsatte Ændringsforslaget, opfordrede Ministeriet til at understøtte et saadant Forslag, saa vil jeg spørge, om det ikke vilde vække den største Forundring her i Salen, hvis et saadant Medlem vilde faae et saadant Svar fra Ministeriet: Vi understøtte ikke det nærværende Ændringsforslag? Jeg skal i mit Exempel gaae videre og blot bemærke, at jeg troer, at det ikke vilde gjøre synderlig Forandring i Stillingen, hvis det ikke var foregaaet i denne Forsamling; men jeg skal dog endnu tilføje, at det vilde vistnok vække endnu mere Forundring, hvis Ministeriet saa kom bagester og erklærede, at Forsamlingen kunde jo dog optage dette Forslag, som tidligere har været stillet af et Medlem, men rigtignok ikke blev understøttet af Ministeriet; thi, naar Forsamlingen saa gik ind paa dette Ændringsforslag, som ikke tidligere var blevet støttet af Ministeriet, saa var det dog muligt, at Ministeriet vilde gaae ind paa det engang af det ikke antagne Forslag. Det forekommer mig, at det er en Stilling, som Ministeriet i et saadant hypothetisk Tilfælde vilde indtage ligeoverfor Forsamlingen, som vilde være i høi Grad mærkværdig. Jeg kan nu ikke troe, at noget Medlem af denne ærede Forsamling kan finde nogen Opfordring til, at følge det Ønske, som er blevet udtalt af den meget ærede Premierminister, om at optage et vist Forslag, som var stillet af et æret Medlem af Folkethinget, men som der ikke fandt Bifald. Jeg har troet